

החודש הזה לכם ראש חודשים וגו'

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 ועוד זאת, לא זו בלבד שהאריה הגשמי אינו אלא משל ל'פני אריה'
2 שבמרכבה ובאמת אינו דומה לו כלל, אלא יתירה מזו שגם אפילו בחינת
3 'פני אריה' שבמרכבה דעולם הבריאה העולם הרוחני השני מבין
4 ארבעת העולמות הכלליים אצילות-בריאה-יצירה-עשיה הרי זה רק משל
5 ולא באמת דומה לגבי בחינת
6 חסד דאצילות, המיקום של 'פני
7 אריה' במרכבה הוא 'אל הימין' וכידוע
8 הימין קשור במידת החסד (כפי שנאמר
9 ב'פתח אליהו', 'חסד דרועא ימינא')
10 ואמנם יש קשר מסוים בין ספירת
11 החסד כפי שהיא בעולם הבריאה
12 לספירת החסד כפי שהיא בעולם
13 האצילות, אבל מכל-מקום חסד
14 דבריאה אינו אלא משל לחסד
15 דאצילות, מפני ריחוק הערך שישנו בין
16 עולם האצילות לעולם הבריאה וכן
17 הוא גם בדרגות ובספירות השונות של
18 עולם האצילות עצמו, חסד
19 דאצילות הרי זה משל לגבי
20 חכמה דאצילות, שנקרא עין
21 החכמה גם-כן בשם אריה,
22 ד'אריה' אותיות 'אריה'³³,
23 שזהו בחינת חכמה, כמבואר
24 בחסידות שבחכמה מאירה עצם נקודת
25 ההשכלה ולכן היא בחינת ראה
26 שבאמצעותה קולטים את עצם הדבר
27 (ואילו 'בינה', ההסעפות של נקודת
28 החכמה לפרטים היא בבחינת שמיעה
29 בה יש התייחסות לכל פרט בפני
30 עצמו) כמו שכתוב³⁴ 'וירא
31 ראשית לו', והחכמה היא ראשית
32 הספירות (כלשון הכתוב 'ראשית
33 חכמה') והרי החלוק וריחוק הערך
34 שבין חכמה לחסד הוא על-
35 דרך החלוק וריחוק הערך שבין
36 'אצילות' ל'בריאה'
37 ב'אצילות' גופא עצמו
38 ('אצילות שבאצילות', בחינת
39 החכמה ו'בריאה שבאצילות', בחינת חסד), ואם-כן הרי זה
40 כמו משל בלבד ולא כשני דברים שדומים זה לזה באמת במהותם. וכן
41 חכמה דאצילות היא בחינת משל בלבד, ללא דמיון והשוואה

באמת לגבי בחינת 'אריה' שלמעלה ממנו, שהוא בחינת
הקתר 'כתר עליון' שלמעלה מהחכמה (כשם שכתר כפשוטו הוא מעל
הראש) שנקרא גם-כן 'אריה'³⁵, כמבואר בספרי קבלה, כמו
שכתוב³⁶ אריה שאג מי לא יירא, ה' אלקים דבר, מי לא
ינבא ובחינת 'אריה' האמורה בפסוק
זה רומזת לבחינת ה'כתר'.
ד) אמנם כל זה המבואר לעיל
אודות ריחוק הערך בין הנבראים
התחתונים לשרושם ומקורם הרוחני
העליון הוא מצד ענין המצרים
וגבולים שבהם נברא העולם,
שהוא ענין הצמצום
וההגבלה שבאור האלוקי לצורך
בריאת עולם מוגבל, שמצד זה
נעשית ההתהוות של הנבראים
למטה בעולם הזה באופן
שהנברא הגשמי הוא רק משל
בלבד לגבי שרשו באלקות
בעולם הרוחני.
אף ביציאת מצרים נעשית
היציאה מכל המצרים
וגבולים, וכל ההגבלות והצמצומים
הכתבולו שזהו על-ידי
ההמשכה וההתגלות האלקית
מבחינת העצמות³⁷, עצמותו
ומהותו של הקדוש-ברוך הוא בעצמו
וכמו שכתוב במתן-תורה
אנכי הו' אלקיך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים³⁸,
הרי שיציאת מצרים קשורה בעצמות
האלקות שאין בה שום צמצומים
והגבלות ד'אנכי' הוא
העצמות של הקדוש-ברוך-הוא
בעצמו, כמאמר רז"ל³⁹
ש'אנכי' ראשי-תבות אנא
נפשי כתבית יְהִיבִית, אני את
עצמי כתבתי ונתתי (הקדוש-ברוך-הוא
נתן ו'הכניס' את עצמו, כביכול,
בתורה) ו'אנכי הו' אלקיך'
העצמות בסדר השתלשלות בו האור האלוקי בא ונמשך מדרגה
לדרגה באופן הדרגתי מסודר (וכל דרגה קשורה בחברתה כחוליות של

(33) תקו"ז תיקון ע (קכב, א). (34) ברכה לג, כא. (35) ראה מאורי אור א, קא. אוה"ת במדבר (שבועות) ע' רכא. נ"ך ח"א ע' תמו. (36) עמוס ג, ח. (37) ראה ד"ה החודש הזה לכם עטר"ת (סה"מ עטר"ת ע' שטט). ובכ"מ. (38) יתרו כ, ב. ואתחנן ה, ו. (39) שבת קה, א (כגירסת העין יעקב). וראה לקו"ת שלח מח, סע"ד ואילך.